

A futballon kívül — Szeged elveszett a sportok számára

Amióta versenyeznek Szegeden, az 1928-as év volt a legrosszabb

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi sport 1928-as esztendeje a teljes dekadencia jegyében folyt le. Már előljárójában azonban kikapcsoljuk ebből a megállapításból a

professzionista futballt,

amely viszont csaknem kizárólagosan képviselte Szeged sportját, míg a többi sportágban, ide számítjuk az amatőrfutballt is, szomorú esztendőt kellett átkölnödni.

Hozzávetőlegesen álljon itt egy statisztika-féle arról, hogy körülbelül hányan sportolnak Szegeden — nyilvánosan.

Futballozik	320 ember
Atlétizál	120 ember
Uszik	60 ember
Birkózik	50 ember
Viv	100 ember
Boxol	40 ember
Kerékpározik	120 ember
Ping-pongozik	50 ember
Tenniszezik	200 ember
Tornászik	230 ember
Evez	100 ember

Összesen: 1370 ember.

Ennek a közel másfélezer embernek a produkciója nem érdekel Szegeden összesen másfélezer embert, viszont volt ebben az esztendőben olyan profifutballmérkőzés, amely egy-maga hétezer embert vonzott.

Természetesen itt semmiféle vonatkozásban sem tesszünk összehasonlítást és vonunk párhuzamot a profifutball és a többi sportág között, itt csak arra szorítkozunk, hogy nagy vonásokban beszéljünk a szegedi sportélet 1928-as esztendejéről.

Az amatőrfutball minden erőlködés dacára Szegeden nem vonz közönséget

Az amatőrfutball. Kétségkívül legfájóbb sebé az amatőrök kicsi, de lelkes táborának. Bármit is próbálnak e jószándéku és önzetlen sportemberek, a szegedi amatőrfutball színvonalát nem tudják emelni. A közönség — éltető eleme a futballnak — teljes közönyösségben halad el az amatőrmeccsek mellett és ezt a publikumot talán még pénzért sem lehetne kicsani egy-egy ilyen viadalra. Szegeden azt mondják, ennek egyszerű oka van: profiklub működik a városban és az amatőrök nem bírják el a konkurrenciát. Nem ez az igazság. Az igazság az, hogy

1. az amatőrök gyengén futballoznak,
2. az amatőrök még gyengébben adminisztrálnak.

Hogy gyengén futballoznak, ennek okai. Ha sokat treniroznának, ha mindig lelkesen játszanának, akkor bizonyosan jobbnak menne a dolog.

Az adminisztrációval azonban már másképpen állunk. Egy szezonra Szegeden ligameccsnél nem esik több, mint öt, legfeljebb hat meccs. Az amatőrök azonban akkor is futballoznak Szegeden, amikor a Bástya nincs itthon, közönséget még sem tudnak verbuválni. Nem tudnak hirdetni, nem tudják egészen olcsó helyárrakkal teleköltölni a nyilvánosságot.

A vezetőségekben van tehát a hiba, amelyek nem sok ambícióval végzik az önkéntesen vállalt kötelességeket. Jól kell adminisztrálni az amatőregyesületeket, itt van a siker titka.

Mindenkinek elment a kedve attól, hogy atlétikai versenyt rendezzen

Megdöbbenő visszaesést tapasztalunk az atlétikai életben. Nem a rekordokra gondolunk, abból bőven jutott az idén is Szegednek, de

valamire való atlétikai verseny nem volt egy sem.

Ez évben az atlétika szempontjából csak két egyesület jöhetett számításba: a KEAC és az SzTK. A KEAC, amely már társadalmi elhelyezkedésénél fogva is domináns szerepet játszott a szegedi sportegyesületek között, hiába rendezett egy csomó versenyt, ha arra nem volt kíváncsi senki. Az SzTK pedig versenyrendezési szempontból semmiféle eredményt nem mutathat fel.

Hogyan van az, hogy az olimpiász évében, amikor a világsajtó minden lapja vezető helyen foglalkozott az eredményekkel, Szegeden az ördög se törődött minden sportok koronájával, az atlétikával.

A közönség azt mondja, hogy nem jól rendezik a versenyeket, minden atlétikai verseny unalmas. Van is benne valami. Helyből távol, meg helybőlmagasugrásra, 9 méteres sulydobásokra, 2.50-es rudugrásokra nem kíváncsi a néző. A futball azért vonzó, mert a közönség figyelmét állandóan és szünet nélkül leköti. Tessék az atlétikai versenyeket is úgy rendezni, hogy az egyes versenyszámok között ne legyenek szünetek, minden versenyen legalább két stafétaszám szerepeljen és a jó versenyzők indulását letiltás terhe mellett biztosítsák.

Uszó olimpikonokat nevelt a büzös mocsár, meri nincs versenyszabadója az ország második városának

Merőben hihetetlennek hangzik, pedig így van: Szegednek nincsen versenyszabadója. Az uszás és a vízipóló ma a legnépszerűbb sportágak közé tartoznak és Szegeden, a Tisza mellett nem lehet versenyszerű uszósportot üzni. Százával mennek tönkre a kimondott uszótéhségek, mert nincsen hol tréninget folytatniok és a két Wannie-fiúnak a poshadt vizü és büzös Rókusi-tóban kellett készülni az olimpiászra.

Volna virágzó uszóegyesülete Szegednek, kitűnő polójátékosok tucatszámra akadnának, a magyar Magdeburgot lehetne itt megteremteni, de nincs uszóda és ennek hiánya még a sportolási hajlandóságot is kiöli.

Egy, egyetlenegy uszóverseny volt az idén Szegeden, de arra se igen szívesen mentek ki az emberek, mert ha valaki belépődíjat fizet, úgy szeret kényelmesen is ülni és szereti jól érezni magát a versenyeken.

Itt olyan közönséget lehetne nevelni az uszósportnak és az uszóversenyeknek, amilyent csak akarnak, de hamar uszódát! Nem veszik észre, hogy minden városban van évente nagy uszókongresszus és ezzel kapcsolatos uszóversenyek, csak Szegeden nem lehet ilyen nagyszabású víziünnepséget rendezni, mert az 1928-ik, tehát a sportok fellendülésének évében, ebben a városban nem volt versenyszabadója.

MAGYAR KENDER-, LEN- ÉS JUTAIPAR RT.

UJSZEGED - BUDAPEST

Sürgőny cím: KENDERIP SZEGED

Telefonszámok: 19., 592. és 376.

NEIGER Kóser éttermei Budapest, Teréz körút 4.
Szegediek találkozó helye.

Kurucsev Sándor

kézműárúkereskedése az „Arany harang”-hoz
Szeged, Széchenyi tér 14. szám

Telefon: 90.

Nagy választék férfi és női szövetekben, mindennemű selymekben, vásznakban, függönyökben, plüss átvétőkben és garnitúrákban.

Szigoruan szabott árak!